

Inkassoklagenemnda

Klagenemnd for inkassosaker mot forbrukere

Oslo, 1. desember 2005, vedtak sak 171-05

Klager: NN

Innklaget: KrediNor, boks 782 Sentrum, 0106 Oslo

Saken gjelder: Om ansvar for kostnader når innbetaling er foretatt på en slik måte at fordringshaver ikke lykkes i å kreditere kravet mot skyldner, men returnerer innbetalingen

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.45.31525
Org.nr.: 971 317 612
www..klagenemnda.inkasso.no

1 Kravet

Kravet referer seg til fakturakrav fra en abonnementsavtale med et kabel-TV selskap pålydende kr. 1.041 med forfall 20.03.05.

2 Saksforholdet

Etter manglende betaling sendte fordringshaver puring/stenge/inkassovarsel 05.04.05.

Klager betalte kravet 13.04.05 via nettbank fra en konto som er registrert i hennes ektefelles navn og som hun hadde benyttet ved tidligere innbetalinger til samme fordringshaver. Det ble ikke angitt KID nr. eller annen referanse på innbetalingen.

Den 20.04.05 ble beløpet tilbakeført kontoen til klagers ektefelle.

Fordringshaver kunne ikke se at de hadde mottatt betaling, og overførte kravet til KrediNor som 11.05.05 sendte betalingsoppfordring på hovedstolen til klager med tillegg av inkassokostnader på kr. 270 og renter på kr. 12,98.

Klager kontaktet selskapet per telefon 13.05.05 og anførte at beløpet var betalt. Selskapet henvendte seg til fordringshaver med innsigelsene. Fordringshaver opplyste at da det ikke var registrert et abonnement på betaleren, klagers ektefelle, og han heller ikke hadde lykkes i å finne noen annen referanse på innbetalingen, hadde han returnerte beløpet til betalerens konto. Selskapet opprettholdt deretter kravet overfor klager.

Klager henvendte seg deretter skriftlig til fordringshaver 27.05.05 til den adressen som stod angitt på inkassovarselet av 05.04.05. Hun ba opplyst hva hun skyldte fordringshaver.

KrediNor svarte klager i brev 06.06.05 hvor kravet inkludert inkassokostnader ble fastholdt i sin helhet.

Klager betalte hovedstolen i saken. KrediNor fastholdt kravet på inkassokostnader, som klager deretter betalte under forutsetning av at beløpet ble tilbakebetalt dersom hun fikk medhold i Inkassoklagenemnda.

Etter klagers innbetaling opplyser klager at hun har mottatt ytterligere et krav fra fordringshaver på kr. 399 for "gjenåpning av abonnement".

3 Partene anfører

Klager anfører at det ikke er grunnlag for inkassosalær og renter i saken, da dette er påløpt etter at det faktisk er foretatt innbetaling i saken, og mens hun har forsøkt å finne ut av kravet.

Innklagede fastholder kravet på salær og anfører at innbetalingen fra klagers ektefelles bankkonto ikke kan anses for å være rettidig. KrediNor er av den oppfatning at i dagens digitale hverdag påligger det abonnenten og eventuelt betaler å individualisere den ønskede transaksjon på en slik måte at betalingstransaksjonen kan nyttiggjøres som oppgjørsmiddel ved identifisering til mottakers reskonto. Hvis så ikke er tilfelle iverksettes

et apparat, her ekstern inkassator, og de kostnader som pådras i den anledning er foranlediget av betalers manglende aktsomhet og denne er da også nærmest til å erstatte kostnadene.

4 Inkassoklagenemndas syn på saken

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter loven § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Før utenrettslig inndrivning kan iverksettes, må fordringshaver eller inkassator, i samsvar med inkassoloven § 9, etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk og i varslet ha gitt skyldneren en betalingsfrist på minst 14 dager som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Nemnda skal ta stilling til om klagers innbetaling er skjedd rettidig. Det er på det rene at klager mente å betale innen utløpet av inkassovarselet. Det var ikke gitt noen melding eller oppgitt KID-nummer ved innbetalingen. Fordringshaver hadde ikke noe avtaleforhold med klagers ektefelle, hvis konto betalingene skjedde fra, og da fordringshaver ikke klarte å identifisere hva innbetalingen gjaldt, ble pengene returnert til betalers konto. Kravet mot klager fremstod etter dette som ubetalt og ble sendt til inkasso for utenrettslig inndrivning.

Etter nemndas mening må det stilles krav til at betalingen kan bli identifisert på en slik måte at mottaker settes i stand til å kreditere korrekt krav. Skyldner har risikoen for at betalingen innehar tilstrekkelig identifikasjon, og må følgelig ta konsekvensene dersom dette mangler. Identifikasjon på grunnlag av samme etternavn vil oftest ikke være nok. Det samme gjelder at tidligere regninger er betalt fra samme konto. I denne saken er det et tilleggsmoment at klager da betalingen kom i retur, hadde foranledning å undersøke nærmere om fordringshaver faktisk hadde mottatt betalingen.

Det er etter dette grunnlag for å kreve inkassoomkostninger.

5 Vedtak

Klager får ikke medhold.

Iver Huitfeldt
Inkassoklagenemndas leder